

Відхилення

Наш світ, й життя в нас всіх - з відхилень,
І в них, і серед них в нас всіх
Проходить в них в пільмі, й ухиень
Від того й в тому, в чім наш гріх,

В відхиленнях всіх тих від норми,
Від норми для людей в житті,
Від суті й духу в нім, й від форми -
В минулім, й нині, й в майбутті.

Не тільки може, й мусить бути,
Письмово й усно даних з тим,
Щоб нам в життях в нас не забути
Жити як люди, з всім людським

Гріх в нас тяжкий, в них й злочин смертний,
Та толерантний зброд з пільми
Не бачить шансу в тім всім вмерти,
В нім, в більшості, на жаль - всі ми!

З яким в нас для життя вже й місця
Ніде не знайдеться, й ні в чім,
В відхиленнях нам, як в опавшій листі,
Є путь в нікуди! І лиш в нім

Вже втратили, й навік! Нам в тому
Психолог жодний й психіатр
Не зможе дати, й не дасть ні в чому
Ні допомоги, ні порад,

Ми в більшості всі і не бачим,
В невігластві й пільмі в нас тих,
В яких ми також скиглим й плачем
Від того, в чім раніш був сміх,

Те все в нас в наслідках вже буде,
В відхиленнях всіх в нас від норм,
Які ми мусим мати, як люди,
В серцях в нас і в умах - суть форм

В самих собі, й з самим собою,
Щоб кожен з нас з відхилень всіх
Міг бачить, що з пільми й з пільмою,
І що з невіглаством в них гріх.

Від збоченців в всіх нас й від збочень,
Від всіх потворств в нас і потвор,
Ніхто ж в собі їх й знати не хоче,
І в тім в нас й вирок, й приговор,

В пільмі й в невігластві, й з пільмою,
В відхиленнях від людських норм,
Без етики й моралі - з тьмою
Ми ж в більшості, в них й суть всіх форм

Якщо він сам є без відхилень,
Нам в Світлі лиш, без них в нім буть,
Хто жити зможе без ухиень -
В тих з Агні Йогою весь путь!